

Jeg sidder på bagsædet med mine AirPods i ørerne. Det er mor, der kører. Far sidder ved siden af hende, hun klager altid over, at han kører for langsomt, og så lader han bare hende få rattet. Mor styrer med en hånd, den anden retter på hår og er konstant i bevægelse. Hun har den grønne kjole på, selv om jeg har fortalt hende, at den er alt for stram, og det ser ud, som hun snart eksploderer. Jeg ser det for mig, fedt, blod og indvolde over hele forruden ... Jeg tager den ene prop ud ... Far sidder og nynner en sang fra musikkens stenalder ... Joan Baez, har han fortalt mig, *We shall overcome this day*, synger han nu.

Mor ryster på hovedet. Vi skal til farmors 75-års fødselsdag. Hele familien samles for at fejre farmor, som har været enke i snart 20 år. Jeg har altså aldrig mødt min farfar, men han skulle have været både rar og sjov.

Skændes de nu igen? Jeg tager den anden prop ud.

”Vi skal *ikke* absolut være de sidste, der går,” siger mor.

”Nej, men jeg er jo nok nødt til at blive og hjælpe til med at rydde op,” siger far. Han er i sit eneste jakkesæt og ser som altid forkert ud i det.

”Du har også en søster.”

”Du ved godt, at Anna ikke er helt rask.”

”Men så kan hendes charmerende mand jo træde til. Han rører aldrig en finger, men drikke sig fuld, det kan han.”

”Du kan bare køre hjem, når du vil, så tager Isabel og jeg en taxa senere.”

Tavshed. Jeg sætter proppen i igen og skruer op for musikken. Hvis bare jeg var atten og kunne flytte hjemmefra.

Så sidder vi omkring bordet i farmors hyggelige stue, jeg mellem mine halvsøskende, William og Dina, som far fik med sin første kone. Far og hans søster, Anna, sidder overfor. De ved sikkert alle, at vores far og min mor er ved at gå fra hinanden, men ingen siger noget. William på 24 og Dina på 22. William er flyttet hjemmefra, og Dina bor hos sin mor. William er glad for at bo alene, lejlighed på Amager, ikke så langt til universitetet, hvor han læser dansk. Han har også en kæreste, men hun er ikke med. Hvorfor ikke? spørger jeg.

”For tidligt at udsætte hende for familien,” griner han. ”Alt for stor en risiko.”

”Hun skal først sidde bedre fast på kroen?” spørger jeg.

”Nemlig, Isabel.”

”Hun er ret sød,” siger Dina, ”og virker robust nok, ikke typen, der lader sig skræmme.”

Jeg nikker. Robust i modsætning til mig. Hvad er det modsatte af at være robust. Skrøbelig? Er jeg skrøbelig?

”Jeg flytter også snart.” Dina retter på sit lange lyse hår. Hun er køn, men også lidt rund. Hendes kæreste er ret ny og dyrker elitesport. Håndbold. Det ved jeg ikke meget om, så jeg nikker bare og roser hendes bluse.

”Hvad med dig, Isabel?” Dina ser på mig. ”Har du en kæreste?”

”Mig?” Jeg ser, at far kigger på mig. Hørte han det? Han smiler. Han har smilerynker og mange andre rynker og poser under øjnene. Jeg ser Elias’ ansigt for mig et øjeblik. ”Nej, det har jeg ikke.”

”Du tøvede,” siger William. ”Hvad hedder han?”

”Bare jeg vidste det,” siger jeg. ”Så ville jeg ringe til ham.”

De griner, jeg griner, far blinker til mig, hans søster har ikke hørt noget, hun har sine egne problemer.

Jeg hjælper far og farmor med at rydde op, da gæsterne er gået. Mor var den første, der kørte, og så kunne far og ja, måske alle andre bedre slappe af. Jeg

bærer vinglas ud og tømmer sjetter i vasken ... det var planen, men jeg smager også lidt på det først. Jeg kan bedre lide rød- end hvidvin. Da jeg kommer tilbage til stuen, har farmor lagt sig på sofaen. Jeg lægger et tæppe over hende. Hun tager min hånd og klemmer den. Hendes hånd er rynket og har brune pletter.

”Du er så sød og smuk Isabel. Går det godt?”

”Det går fint, farmor.”

”Også i skolen?”

”Det går, jeg er nok lidt skoletræt. Var du tilfreds med festen og gaverne?”

”Meget, tak igen for sjalet. Det er perfekt. Skoletræt? Men du har jo lige haft sommerferie.”

Jeg nikker bare. Orker ikke at fortælle, at der ikke var meget ferie over at være i Sverige med min far og mor.

Far gaber. Han ser meget træt ud.

”Jeg kan klare det sidste far, sæt dig bare med dit glas og slap af,” siger jeg.

”Du skal da ikke rydde op alene, min skat.”

”Sæt dig her og snak med din mor. Med fødselsdagsbarnet.” Jeg trækker en stol hen til sofaen. ”Så klarer jeg det sidste.”

Far tøver, men sætter sig så med et glas vin. Spilder lidt vin ud over sin hånd, da han sætter sig. Han bemærker det ikke. Han skal jo ikke køre hjem og